

DR. MICHAEL KUYUCU

michael@michaelsow.net

Ölümsüz günler....

Geçtiğimiz hafta ki yazımda “ölüm haberlerini duymak beni çok etkiliyor demiştim. Bu sözü son yıllarda müzik dünyasında yaşanan yaprak dökümü ile ilgili yazmıştım. Maalesef son yıllarda değişik alanlardan farklı isimlerin seri ölüm haberlerini alıyoruz. Kim olursa olsun, düşüncesi ve görüşü ne olursa olsun bir insanın vefatı insanlık adına herkesin saygı ile susması gerektiği andır.

Geçen gün Mehmet Ali Birand’ın yoğun bakımda olduğunu duyduğumda “acaba mı” diye düşündüm. Derken o günün akşamında o haberi aldım. O akşam yapılan özel yayınlarla Birand dünyada az sayıda insana nasip olacak bir şekilde uğurlandı.

Birand’ın benim de bir dönem yöneticilik yaptığım Number One Medya Grubunda ki radyola-

rında haber yorumculuğu yaparken uzaktan da olsa çalışma imkanım olmuştu. O dönem grupta bir ekonomik daralmaya gitmemiz gerekiyordu. Her medya grubunda yaşanan sıkıntıları bizde yaşıyorduk, bunun sonucunda medya yöneticilerinin en nefret ettiği şeyi yapmamız gerekiyordu: Bütçeyi küçültmek için işten personel çıkartmak. O dönem ne ben ne de patronum bunu yapmak istemiyorduk. Ama mecburduk. O gün muhasebeye bir liste vermemiz gerekiyordu. Kimseyi işinden kovmak istemiyordum. Listeye bir tek isim yazdım ve yolladım. O isim “Mehmet Ali Birand”dı. Herkes “bana delirdin mi sen?” demiş dalga geçmişti. Delirmemiştim, onun varlığı ile personeli korumak istemiştim. Bu ironik mesajım yerini bulmuş ve o dönem kimse işinden kovulmamıştı.

Birand ile ilgili ilginç bir anım daha var. Yine Number One Medya Grubunda iken, grubun sahibi Ali Karacan’a bazı emperyalist güçler tarafından bazı saldırılar yapılmış ve iki radyolu , iki televizyonlu medya grubunun ekonomik varlığı tehlikeye girmişti. Medya dünyasında fazla bilinmez ama Birand , Karacan Ailesinin damadıdır. Abdi İpekçi döneminin Milliyet’i , yani Milliyet’in Milliyet olduğu Karacan Ailesinin mülkiyetinde olduğu dönemlerde Karacan ailesine damat olmuştu. Birand’ın o dönemden devam eden bir ailevi ilişkileri vardı Karacan’larla.

Karacan Grubunun yukarıda bahsettiğim o sıkıntılı döneminde hasta haline aldırılmadan bizi ziyaret etmişti. Bütün personeli toplamış, genel müdüründen çaycısına kadar herkese hitap eden bir konuşma yapmıştı.

Konuşmanın sonunda : “Arkadaşlar, her hangi bir sıkıntınız olursa , beni arayın... Asistanımın telefonu .... ,” demişti . Sonra o sıkıntılı dönemlerde hastalığına aldırılmadan arada bir şirkete gelir ve personelin hal ve hatırını sorardı.En meşhur lafı “çocuklar bir yaramazlık var mı ?” idi. Her defasında “merak etmeyin bu kötü günler geçer demişti ..” derdi. Onun dediği gibi oldu, Karacan Grubu , batmadı, Türkiye’nin tek “aileden medyacı” grubu olarak yayın hayatına dimdik devam etti ve devam ediyor.

O dönem , onun liderliği beni çok etkilemişti. Herkesin taziye yazdığı bir dönemde ben ilginç iki anımı paylaşmak istedim.

Şimdi merak ediyorum: Bir gazeteciyi bir röportajı için, bir yazısı için yargılayan zihniyetlerin toplum vicdanında yıllar sonra nasıl aklandığını ve onun vefatından sonra nasıl uğurlandığını görenler, bugünün Birand’larını yargılarken ne düşünüyorlar?

Her kim olursa olsun, her ne düşünürse düşünsün. Her canlı için acı final olan “ölüm” hepimizden uzak olsun, hayal de olsa hepimize “ölümsüz günler” diliyorum.